

ข่าวประจำวันที ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

นาเตย10ปี..ลงทุนหนเดียว เก็บเกี่ยวเป็นล้าน

นี่แหละดอกเตย

“สู้งานหนักมาทั้งชีวิต สมัยรุ่นๆไปรับจ้างก่อสร้างที่ซาอุฯ สิบกว่าปี ได้เงินก้อนกลับมาซื้อที่ปลูกบ้าน ทำนา ราคาข้าวเอาแน่ไม่ได้ ขึ้นตันทุ้งทำนามีแต่เสี่ยง เลยตัดสินใจหันมาทำนาเตยตามคำแนะนำของเพื่อน ลงทุนครั้งเดียว เก็บเกี่ยวยาว ได้ปีละเป็นล้าน”

โพธิ์ ภูซัง วัย 61 ปี แห่งบ้านไผ่ขวาง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี ตัดสินใจปรับพื้นที่นา ลองปลูกเตย 1 ไร่ เพียง 105 วัน ทำเงินได้ถึง 25,000 บาท/ไร่ ลงทุนปุ๋ยเคมี 2 ลูก ใช้เงินแค่ 2,200 บาท...เตยไร่เดียว ปลูกแค่ 3-4 เดือน กำไรตั้ง 2 หมื่นกว่าบาท

เป็นที่ประจักษ์ทำนาเตยดีกว่าทำนาข้าว เลยปรับที่ดิน 7 ไร่ข้างบ้าน มาทำนาเตยทั้งหมด

“ตอนนั้นไม่ได้ทำคันดินล้อมรอบเพราะไม่คิดว่าน้ำจะท่วม แต่พอเริ่มจะเก็บเกี่ยวตัดเตยไปขาย ปี'54 เกิดน้ำท่วม เตยที่ปลูกไว้ตายหมด แถมพันธุ์ในสุพรรณฯก็ตายหมดหาไม่ได้ ต้องไปหาพันธุ์เตยจากที่อื่น ซึ่งราคาค่อนข้างแพงมาปลูกใหม่อีกครั้ง เลยต้องไปขอกู้เงิน ธ.ก.ส. คราวนี้เลยลงทุนทำคันดินล้อมรอบด้านนอกสูงพันเอว”

ด้านในแบ่งแปลงทำเทือกเลนให้ดินนุ่ม กว้าง 6 เมตร ทำทางเดินล้อมแปลง เป็นที่วางใบเตยเวลาตัด เลือกกล้าเตยต้นที่แคะแกรน ใบเหลืองมาปลูกอัตรารอดจะมากกว่า ส่วนกล้าต้นที่งามใบเขียวเอามาดำปลูก 3 วัน มักเนาตายหมด...การดำกล้าเตยระยะห่าง 40×40 ซม. แสงแดดรำไร ช่วยให้สีใบเตยเขียว ใบมัน กลิ่นหอม เป็นที่ต้องการของตลาด เลยต้องทำหลังคาสแลนพรางแสง 60%...เมื่อต้นเตยอายุ 45 วัน ให้ใส่ปุ๋ย 25-7-7 เพื่อเร่งให้แตกกอ ใบเขียว

ปลูกเตยครั้งแรกแม้ต้องรอนาน 5-6 เดือน ถึงจะตัดได้...พื้นที่ 1 ไร่ จะได้ใบหนัก 5 ตัน และถ้าเป็นช่วงหน้าฝนจะได้ราคาดี กก.ละ 10 บาท...ลงทุนครั้งแรก ตัดใบหนแรกก็คืนทุนแล้ว หลังจากนั้นทุกๆ 3 เดือนครั้ง (105 วัน) ถือเป็นกำไรล้วนๆที่ทำได้นาน 10 ปี

เทียบกับทำนา 1 ไร่ อย่างเก่งได้มากที่สุด 1 เกวียน ขายได้ 8-9 พันบาท หักค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าพันธุ์แล้วเหลือแค่ไม่เท่าไร รายได้ห่างไกล กันลิบลับ แถมต้องลงทุนทำใหม่ทุกฤดู...ต่างกับนาเตยลงทุนครั้งเดียวเป็นเสือนอนกินได้นาน 10 ปี.

เพ็ญพิชญา เตียว

เรือโครงสร้าง'อ้อย-น้ำตาล'เสียงสะท้อนเริ่มต้นยังมองต่างมุม

แม้ประเทศไทยจะเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลรายใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก และมีการแปรรูปวัตถุดิบอ้อยไปสู่ผลิตภัณฑ์ต่างๆ มากมายหลากหลาย แต่ด้วยกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ มีการประกาศใช้มานานกว่า 30 ปี เริ่มมีความล้าสมัย และอาจจะไม่สอดคล้องต่อการเปิดตลาดเสรีในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะในกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) ในอนาคต

ดังนั้น นายจักรมณฑ์ ผาสุกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จึงมีแนวคิดจะปรับเปลี่ยนระบบต่างๆ ให้มีความทันสมัย และเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย ทั้งเกษตรกรชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และประชาชน รวมทั้งเป็นการเตรียมรับมือการเปิดเออีซีในปลายปี 2558 โดยจะมีการเปิดเสรีในทุกๆ ด้าน ทั้งการยกเลิกจำกัดโควตาจำหน่ายภายในประเทศ และส่งออก การเปิดเสรีตั้งโรงงานน้ำตาล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แนวคิดดังกล่าวมีทั้งผู้ที่สนับสนุน และผู้ที่ไม่เห็นด้วย

นายวิโรจน์ ฅ ระนอง ผู้อำนวยการวิจัยด้านเศรษฐศาสตร์สาธารณสุขและการเกษตร สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ให้ความเห็นว่า ระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สามารถแก้ปัญหาน้ำตาลทรายหายไปจากตลาดในประเทศในช่วงที่ราคาน้ำตาลใน

ตลาดโลกสูงกว่าราคาในประเทศได้ การกำหนดราคาอ้อยที่ผ่านมา ใช้วิธีการจัดการที่ซับซ้อน รวมทั้งอาศัยแรงกดดันทางการเมือง ขณะเดียวกันวิธีการคิดส่วนแบ่งก็ไม่ได้คำนึงถึงรายได้จากผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในระยะหลัง ซึ่งชาวไร่เห็นว่าไม่เป็นธรรม

นอกจากนี้ ผู้บริโภคในประเทศและอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลจำนวนหนึ่งต้องซื้อสินค้าในราคาที่รัฐบาลกำหนด ซึ่งส่วนใหญ่จะสูงกว่าราคาน้ำตาลที่ส่งออก ในขณะที่ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่ใช้ในปัจจุบันมีการควบคุมทุกขั้นตอน ทำให้โรงงานขาดความคล่องตัวในการปรับการผลิตให้สอดคล้องกับภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งไม่สามารถนำน้ำอ้อยมาผลิตเอทานอลในช่วงที่มีความต้องการสูงได้ ทั้งที่เป็นวิธีที่มีต้นทุนต่ำกว่าการผลิตด้วยวิธีอื่น

สำหรับข้อเสนอในการปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล จะมีอยู่ 3 ส่วน ได้แก่ 1.การปฏิรูปตลาดน้ำตาลภายในประเทศ โดยรัฐควรเลิกควบคุมราคาน้ำตาลและหันมาควบคุมปริมาณแทน ซึ่งเมื่อรัฐเลิกควบคุมราคาก็จะไม่มีปัญหาเรื่องน้ำตาลหายไปจากตลาดอีกต่อไป และหากรัฐควบคุมให้มีปริมาณน้ำตาลเพียงพอสำหรับการบริโภคและอุตสาหกรรมในประเทศ จะทำให้น้ำตาลภายในประเทศไม่สูงกว่าที่ควรจะเป็น อีกทั้งภาครัฐควรเปิดให้นำเข้าน้ำตาลทรายโดยเสรี เพื่อป้องกันการรวมหัวกันตั้งราคาน้ำตาลที่สูงเกินควร ซึ่งในสถานการณ์ปกติที่ไม่มีการตั้งราคาแบบผูกขาดนั้น มาตรการนี้จะไม่ส่งผลกระทบใดๆ เพราะจะไม่คุ้มที่จะนำเข้าน้ำตาลจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขัน

2.การกำหนดราคาอ้อยและการปรับบทบาทของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาอ้อย ซึ่งภาครัฐควรจะใช้สูตรกำหนดราคาอ้อยราคาเดียวเท่ากันทั่วประเทศ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพมาตรฐานสำหรับทุกโรงงาน และราคาอ้อยคิดตามความหวาน (CCS) ล้วนๆ ยึดตัวเลขส่วนแบ่งปันผลประโยชน์แบบเดิมคือ 70 : 30 แต่ปรับวิธีการคำนวณที่ทำให้ชาวไร่ได้ส่วนแบ่งเพิ่มขึ้น โดยคำนวณรายรับจากน้ำตาลทรายดิบและน้ำตาลทรายขาวอย่างละครึ่ง และคิดมูลค่าของกากน้ำตาลเพิ่มอีก 8% ของราคาน้ำตาล

รวมทั้งกำหนดกติกาการเก็บเงินเข้าและจ่ายเงินออกจากกองทุนอ้อยและน้ำตาล เพื่อให้สามารถทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพได้จริง และเปลี่ยนกติกาการกำหนดราคาอ้อยขั้นต้นและขั้นสุดท้าย รวมทั้งกติกาการเก็บเงินเข้ากองทุน ทั้งจากชาวไร่และโรงงาน เพื่อให้มีหลักประกันว่า ในปีที่น้ำตาลราคาดีจะมีการเก็บเงินเข้ากองทุนเพื่อรักษาเสถียรภาพไม่ใช่ต้องใช้วิธีไปกู้เงินทุกครั้งที่ต้องใช้เงินดังเช่นที่ผ่านมา

3. การปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย โดยบทบาทของกระทรวงพาณิชย์ควรเลิกควบคุมราคาน้ำตาล แต่หันมาดูแลไม่ให้เกิดการผูกขาดหรือฮั้วราคาของกลุ่มผู้ผลิต ด้านกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายควรแยกบัญชีเป็นกองทุนย่อยสำหรับรักษาเสถียรภาพโดยเฉพาะ โดยห้ามนำเงินส่วนนี้ไปใช้อย่างอื่น และตั้งสถาบันวิจัยอ้อยน้ำตาล และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และพัฒนาระบบการวัดค่าความหวานของอ้อยให้เป็นที่น่าเชื่อถือมากขึ้น

ด้าน นายชลัษ ชินธรรมมิตร ประธานคณะทำงานด้านตลาดภายในประเทศ บริษัท ไทยชูการ์ มิลเลอร์ จำกัด กล่าวว่า ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับ 70% และโรงงานน้ำตาลได้รับ 30% หรือ ระบบ 70 : 30 มีข้อดีอยู่แล้ว เห็นได้จากในช่วงที่ผ่านมา ทำให้อุตสาหกรรมน้ำตาลโตขึ้นถึง 4 เท่าตัว ผู้มีส่วนได้เสียไม่มีใครได้รับผลกระทบ ชาวไร่อ้อยอยู่ได้ ขยายพื้นที่ปลูกอ้อยอีกเป็นจำนวนมาก โรงงานน้ำตาลก็เติบโต

อย่างไรก็ตาม ระบบนี้ได้ใช้มาอย่างยาวนาน และบางอย่างก็ล้าสมัย จึงเห็นว่าควรปรับปรุงในส่วนที่เป็นอุปสรรค โดยเฉพาะระบบโควตาที่จัดสรรโควตา ก เพื่อเก็บไว้สำหรับการบริโภคภายในประเทศ และ โควตา ค สำหรับการส่งออก ยังไม่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาการลักลอบส่งออกตามแนวชายแดน เนื่องจากราคาในประเทศต่ำกว่าเพื่อนบ้าน และในบางครั้งก็เกิดการขาดแคลนน้ำตาลเพื่อส่งออก โดยในปัจจุบันน้ำตาลที่ผลิตได้ทั้งหมดมีการส่งออกสูงถึง 75% ที่เหลือจำหน่ายภายในประเทศ ดังนั้น จึงไม่ต้องห่วงเรื่องปัญหาขาดแคลนน้ำตาลเพื่อบริโภคภายในประเทศ

"หากรัฐบาลต้องการจะเปิดเสรี แต่ยังคงระบบโควตาไว้ก็เท่ากับยังเป็นการค้าที่ไม่เสรีอยู่ ซึ่งเรื่องน้ำตาลเป็นสิ่งที่ซับซ้อน การที่จะปรับเปลี่ยนอะไรควรจะให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียเข้ามามีหรือ เพื่อให้ได้ทางออกที่ดีที่สุด" นายชลัษ กล่าวและว่า กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายควรจะคงไว้ แต่ต้องปรับเปลี่ยนให้อยู่ในจำนวนที่เหมาะสม ส่วนจะมีจำนวนเท่าไรก็ขึ้นอยู่กับต้นทุนการผลิตอ้อยของเกษตรกรที่แท้จริง เพื่อให้ค่านวมเม็ดเงินการจ่ายชดเชยช่วยเหลือหากราคาอ้อยตกต่ำให้แก่เกษตรกรได้อย่างเหมาะสม

ขณะที่ฝั่งเกษตรกรชาวไร่อ้อยอย่าง นายธีระชัย แสนแก้ว ประธานสถาบันชมรมชาวไร่อ้อยภาคอีสาน มองว่า การเปิดเสรีน้ำตาลทรายจะสร้างความเสี่ยงให้แก่ชาวไร่อ้อยเมื่อ

ราคาน้ำตาลในตลาดโลกตกต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่ราคาอ้อยในตลาดโลกร่วงลงมาอยู่ที่ 820 บาทต่อตัน ขณะที่ต้นทุนของเกษตรกรสูงถึง 1,222 บาทต่อตัน ดังนั้น จึงปล่อยให้อิงกับตลาดโลกเพียงอย่างเดียวไม่ได้ โดยก่อนหน้านี้จะใช้ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70 : 30 ก็เคยใช้ระบบเสรีมาแล้ว แต่ล้มเหลว

ทั้งนี้ ที่ผ่านมาระบบแบ่งปันผลประโยชน์ทำให้มีพื้นที่ปลูกอ้อยเพิ่มขึ้น และมีโรงงานน้ำตาลมากขึ้น ทุกฝ่ายเติบโตหมด ในขณะที่พีชชนิดอื่น เช่น ข้าว ยาง มันสำปะหลัง เกษตรกรก็ประสบปัญหาความผันผวนของราคามาโดยตลอด จนทำให้รัฐใช้งบประมาณเข้าไปช่วยเหลือจำนวนมาก ต่างจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลที่สามารถยืนได้ด้วยตัวเอง เกษตรกรและโรงงานสามารถตกลงกันได้ จึงไม่เห็นความจำเป็นที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะลงมาแก้ไขเรื่องนี้ ซึ่งอาจจะสร้างภาระให้แก่รัฐบาลได้ในอนาคต

"หากปล่อยให้เปิดเสรีทั้งระบบ ยกเลิกโควตาน้ำตาลในประเทศ และส่งออก จะทำให้ราคาน้ำตาลไม่มีความแน่นอน และหากราคาน้ำตาลในตลาดโลกสูงมากก็อาจทำให้น้ำตาลทะลักออกนอกประเทศ โดยไม่สามารถควบคุมได้ จนทำให้เกิดความขาดแคลนภายในประเทศ ซึ่งรัฐบาลจะต้องตอบให้ได้ว่า สามารถควบคุมพ้อค่าน้ำตาลทั่วประเทศได้หรือไม่ ในขณะเดียวกันเมื่อราคาตลาดโลกลดต่ำลงมาก รัฐบาลจะมีกลไกอะไรเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร" นายธีระชัยกล่าว

อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล เพิ่งก้าวสู่จุดเริ่มต้นที่จะต้องผ่านการระดมความคิดเห็นจากทุกฝ่าย ทั้งเกษตรกร โรงงานน้ำตาล ประชาชนผู้บริโภค และรัฐบาล ในฐานะผู้คุมกติกาของประเทศ ต้องนำข้อดี-ข้อเสียมาสังเคราะห์ให้ตกลึก เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย รวมทั้งทำให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลยังคงเติบโตได้ในอนาคต ซึ่งต้องจับตาว่า ทำயที่สุดแล้ว อุตสาหกรรมน้ำตาลของไทยจะไปในทิศทางใด

เมื่อทีมเศรษฐกิจตกเป็นเป้า : ขยายปมร้อน โดยจิรพงษ์ ประเสริฐพลกรัง

ตั้งชื่อเรื่อง "ทีมเศรษฐกิจตกเป็นเป้า" ในที่นี้ เพื่อจะสื่อความหมายถึง "เป้า" ที่สังคมกำลังติดตาม 2 เป้าใหญ่ โดย "เป้าแรก" ที่สังคมสนใจอยู่ที่ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรี ที่กำกับดูแลงานด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล ให้สัมภาษณ์ยอมรับว่า "ได้เสนอแต่งตั้งรัฐมนตรีเพิ่ม 2 คน คือ นายอานวย ปะติเส เป็น รมช.เกษตรและสหกรณ์ เพื่อช่วยเรื่องสินค้าเกษตรตกต่ำ และนายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ เป็น รมช.คลัง ซึ่งนายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี นำรายชื่อขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายแล้ว"

เป้านี้ก็เป็นการยืนยันข่าวที่แพร่สะพัดมาก่อนหน้านี้ ซึ่งเป็นการเสริมการทำงานของรัฐบาลเอง เพราะถือว่ากระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงการคลัง เป็นกระทรวงหลักที่มีภาระงานหลักที่หนักหน่วง จึงต้องมี "รัฐมนตรีช่วยว่าการ" มาผ่อนแรง "รัฐมนตรีว่าการ" ที่งานล้นมือ

ส่วน "เป้าที่สอง" เกิดจากการตั้งข้อสังเกตที่เห็นอะไรบางอย่างในรอบสัปดาห์เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ของนักข่าวสายเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสายทำเนียบรัฐบาล และสายกระทรวงพาณิชย์

ที่พร้อมใจกันสัมภาษณ์ถึงปัญหาการทำงานทีมเศรษฐกิจของรัฐบาล ฝ่ายทำเนียบก็ถาม "ม.ร.ว.ปรีดิยาธร" ส่วนสายพาณิชย์ก็ถามเจ้ากระทรวง "พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ" ซึ่งข่าวนี้

เกิดขึ้นจากการตั้งข้อสังเกตว่า รัฐมนตรี 2 ท่านนี้ "ไม่กินเส้นกันหรือไม่" แต่สุดท้ายทั้ง 2 คนก็ปฏิเสธยืนยันหนักแน่นว่า ไม่มีปัญหาใดๆ กับการทำงานร่วมกันในทีมเศรษฐกิจ

ฝั่งหม่อมอู่ยให้สัมภาษณ์หลังถูกตั้งคำถามกว้างๆ ว่า "มีปัญหาการทำงานในทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลหรือไม่" หม่อมอู่ยตอบยืนยันว่า การทำงานของทีมเศรษฐกิจในรัฐบาลชุดนี้ทุกคนร่วมกันทำงานได้ดี ไม่มีความขัดแย้งและไม่มีความแตกแยก

ขณะที่ พล.อ.ฉัตรชัย เจอคำถามที่ระบุชื่อว่ามีปัญหากับหม่อมอู่ยหรือไม่ แต่ก็ยืนยันว่า ไม่มีความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับหม่อมอู่ย ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ

ทว่า นอกเหนือจากการสัมภาษณ์ในงานสัมมนาทิศทางเศรษฐกิจไทยปี 2558 ที่จัดโดยสมาคมเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ที่ผ่านมา ได้เชิญหม่อมอู่ยไปเป็นองค์ปาฐก กล่าวปาฐกถาพิเศษ

ตอนหนึ่งรองนายกฯ ด้านเศรษฐกิจกล่าวว่า "งานนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนมากและต้องการทำให้เสร็จ ซึ่งรู้ดีว่าถ้าใจถึงจะทำงานได้เสร็จ ซึ่งตัวเอง รวมทั้งนายสมหมาย ภาษี รมว.คลัง นายณรงค์ชัย อัครเศรณี รมว.พลังงาน และนายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา รมว.เกษตรและสหกรณ์"

"พวกเราใจถึงและไม่กลัวคนด่าอยู่แล้ว ทำงานในระยะปีกว่าจะทำให้เสร็จ ไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือเสียคะแนนนิยม แต่บังเอิญว่าไม่ใช่พวกเราเป็นกลุ่มที่มีอำนาจอยู่กลุ่มเดียว ผมขอพูดให้งั้นแบบนี้"

ทั้งท้ายแบบนี้ ให้สังคมและสื่อที่นั่งฟังตีความกันเอาเองว่า ทำไมไม่เอ่ยถึงชื่อ "พล.อ.ฉัตรชัย" ทั้งที่เป็นหนึ่งในทีมเศรษฐกิจ และคำว่า กลุ่มอำนาจที่ไม่ใช่พวกเรากลุ่มเดียว ยังมีกลุ่มไหนอีก? ซึ่งในการสัมมนาเวทีใหญ่เช่นนี้ คงไม่ใช่การพูดติดตลกเป็นแน่ และจากการตรวจสอบจากคน "วงใน" ก็ยอมรับว่า กำลังมีปัญหาในการเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลและคสช. เพราะ คสช.เสมือนคนวางนโยบายให้รัฐบาลสานต่อ แต่รัฐบาลยังเคลื่อนได้ไม่เต็มที่ในบางจุด

จึงน่าสนใจว่า "งานด้านเศรษฐกิจ" ของรัฐบาลที่มีการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ไปแล้ว ซึ่งมี 2 ส่วนใหญ่ๆ ที่กำลังขับเคลื่อน คือ การลดความเหลื่อมล้ำ

ของสังคมฯ และการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ จะเคลื่อนไปถึงเป้าหมายอย่าง
สมบูรณ์แบบได้หรือไม่

นี่จึงเป็นสิ่งที่เชื่อว่า "พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา" นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคสช.
เอง คงพอจะรับทราบบ้าง และคงหาทางแก้ไขเพื่อไม่ให้มี "เป่า" ลักษณะนี้ที่ทำงานภาพใหญ่
มีปัญหา

(หมายเหตุ : เมื่อทีมเศรษฐกิจตกเป็นเป่า : ขยายปมร้อน โดยจีรพงษ์ ประเสริฐพลกรัง)

ข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ชาวนาแห่เกี่ยวข้าวหนีฝนพาราจารย์

นายมานัส กิจประเสริฐ นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย เปิดเผยว่า ขณะนี้เป็นช่วงที่มีการเก็บเกี่ยว และนำผลผลิตข้าวออกมาสู่ท้องตลาดมากขึ้นที่สุด และเนื่องจากที่ผ่านมามีฝนตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชาวนาเร่งเกี่ยวเพื่อนำข้าวไปขายต่อให้กับโรงสี ทำให้มีผลผลิตคุณภาพไม่ดี เช่น มีความชื้นสูง เมล็ดไม่สมบูรณ์หรือยังเขียวอยู่ เป็นต้น ส่งผลให้ราคาข้าวทุกประเภทลดต่ำลง ขณะเดียวกันผู้ส่งออกก็ชะลอการรับซื้อข้าวจากโรงสี เพราะการส่งออกข้าวในตลาดโลกชะลอตัว ซึ่งยอมรับว่าผู้ประกอบการโรงสีค่อนข้างกดดัน เพราะต้องรับซื้อข้าวจากชาวนาไว้ออกให้ผู้ส่งออกมารับซื้อต่อ เนื่องจากผู้ส่งออกรายใหญ่มีไม่เกิน 10 ราย ยิ่งทำให้โรงสีต้องรับภาระเก็บข้าวจนกว่าการส่งออกจะกลับมาคั่งค้างอีกครั้ง

“ยืนยันว่า แม้ผลผลิตข้าวจะออกมาเยอะและโรงสีต้องเก็บไว้ปริมาณมาก แต่ก็ยังไม่มีการปฏิเสธหรือชะลอรับซื้อข้าวจากชาวนา”

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าราคาซื้อขายข้าวในประเทศอยู่ในระดับต่ำ โดยข้าวขาวความชื้น 15% ข้าวเปลือกราคา 7,900-8,000 บาท ข้าวสาร 12,000 -13,000 บาท/ตัน เท่านั้น ขณะที่ราคาของผู้ส่งออกสามารถขายได้นั้น สูงกว่าราคาที่ซื้อจากโรงสีค่อนข้างมาก

หนังสือพิมพ์แนวหน้า

ทลายโรงงาน, สารเคมี, เกือบ

นายอนันต์ สุวรรณรัตน์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร เปิดเผยว่า ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร ราชบุรี กรมวิชาการเกษตร ได้รับแจ้งเบาะแสโรงงานผลิตวัตถุอันตรายโดยไม่ได้รับอนุญาตอยู่ที่ อ.เนินมะดึก จ.ราชบุรี จึงประสานไปยังกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) เข้าร่วมตรวจค้นสถานที่ได้รับแจ้งดังกล่าว พบของกลางได้แก่ สารกำจัดวัชพืช สารกำจัดแมลง กลุ่มสารควบคุมและยับยั้งการเจริญเติบโตของพืช รวมจำนวน 25 ตัน ปุ๋ยเคมี 15.7 ตัน ธาตุอาหารรองและธาตุอาหารเสริมจำนวน 1.7 ตัน รวม 17.4 ตัน รวมจำนวนของกลางที่ได้ทำการยึดอายัดไว้จำนวน 56 รายการ ปริมาณ 42.4 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งหมดกว่า 12 ล้านบาท พร้อมทั้งได้ทำการยึดอายัดของกลางทั้งหมดไว้

นายอนันต์ กล่าวว่า กรมวิชาการเกษตรมีนโยบายในการปราบปรามปัจจัยการผลิตที่ด้อยคุณภาพทั้งสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ย และเมล็ดพันธุ์ที่เสื่อมคุณภาพ โดยได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และกรมสอบสวนคดีพิเศษ อย่างต่อเนื่อง โดยตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้จับกุมผู้กระทำความผิดในส่วนของโรงงานเกือบจำนวน 39 ราย ยึดของกลางจำนวน 8,000 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวมจำนวนกว่า 300 ล้านบาท หากผู้ใดทราบเบาะแสแหล่งผลิตและจำหน่ายปัจจัยการผลิตปลอม หรือไม่ได้คุณภาพสามารถแจ้งหน่วยงานของกรมวิชาการเกษตรทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ทุกแห่ง หรือที่ศูนย์รับแจ้งปัจจัยการผลิตปลอม โทร.081-373-8259